

4

**Ilfovul,
reper al competițiilor
ecvestre de anduranță**

**Biblioteca,
antidot pentru izolarea
culturală**

9

10

**Jules Verne
de Măgurele**

11

La pas prin Ilfov

condeie ilfovene

Nr. 108 | septembrie 2026 | Publicație de cultură

**Ilfovul la Sibiu
Copii care duc mai departe meșteșugul**

3

**Simbolurile
costumului
popular
tradițional
ilfovean**

5

**Sport, muzică și tradiție
la Chitila Family Fest**

7

Antuanela ROȘIORU

Meseria de „investigator de bunuri culturale”, recunoscută și în România

INOE 2000 de la Măgurele coordonează hub-ul național pentru cercetarea științifică a patrimoniului

Foto: Muzeul Național de Istorie a României

Trei specialiste ale Muzeului Național de Istorie a României - Irina Petroviciu (MNIR), Cristina Carșote (MNIR) și Raluca Iulia Capotă (Institutul Național pentru Cercetare și Formare Culturală (INCFC) - au obținut recunoașterea oficială (provizorie) a ocupației de „investigator științific bunuri culturale” (Heritage Science) în COR. Pornind de la o discuție care a avut loc în 2023 la o conferință a Muzeului ASTRA din Sibiu despre perspectivele recunoașterii acestei ocupații, cele trei specialiste au documentat problema (inclusiv formarea, evaluarea competențelor și integrarea profesională a specialiștilor) și au parcurs etapele necesare. Nu este o profesie nouă, ci o activitate care se desfășoară de peste 50 de ani în muzeele din România, dar instituțiile culturale încadrau această categorie de specialiști (chimisti, fizicieni, biologi și geologi) doar ca „investigatori”, chiar dacă profesia propriu-zisă este un domeniu interdisciplinar care presupune studierea, documentarea, conservarea și valorificarea patrimoniului cultural prin metode specifice științelor exacte, tehnologiei și metodelor digitale. În Europa există deja instituții și programe de cercetare dedicate Heritage Science, iar domeniul este tot mai important în combaterea falsurilor, protejarea patrimoniului împotriva traficului ilicit, conservarea colecțiilor și documentarea patrimoniului amenințat. România are o comunitate reală de cercetare în Heritage Science, iar din 2025 este membru fondator al infrastructurii europene pentru cercetarea patrimoniului - E-RIHS ERIC, prin participarea unui consorțiu științific coordonat de Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Optoelectronică (INOE 2000) de la Măgurele, din care mai fac parte 5 institute de cercetare, 2 universități de artă și un muzeu. În muzeele din România mai activează astăzi aproximativ 15-20 de specialiști în investigarea științifică a bunurilor culturale, iar o mare parte dintre aceștia se apropie de vârsta pensionării. ■

Ceea ce suntem

Cultura este felul în care o comunitate își păstrează memoria și își spune povestea. Este ceea ce rămâne în urma generațiilor care au trecut și ceea ce fiecare generație adaugă, la rândul ei, acestei povești. În cultură se întâlnesc timpul, oamenii și locurile. Se păstrează urmele trecutului, dar se creează mereu ceva nou. O comunitate nu este definită doar de ceea ce a fost, ci și de felul în care alege să privească, să înțeleagă și să ducă mai departe ceea ce a primit. Cultura ne ajută să ne cunoaștem locul, istoria și oamenii. Ne apropie de ceea ce poate nu am trăit, dar care ne aparține prin memoria comunității. Ne oferă repere, ne provoacă să descoperim și ne lasă libertatea de a crea mai departe. Fiecare loc are povești care merită cunoscute. Are oameni care au lăsat ceva în urmă, clădiri care au văzut generații trecând, creații care au rămas și amintiri care continuă să dea sens prezentului. De aceea, cultura nu este doar despre ceea ce păstrăm. Este și despre ceea ce descoperim, despre ceea ce înțelegem și despre ceea ce alegem să lăsăm mai departe. Pentru că o comunitate care își cunoaște cultura își cunoaște mai bine propria poveste. Cultura ne amintește cine suntem. ■

Claudia NICULAE

Prima monedă de formă dreptunghiulară lansată de BNR în circuitul numismatic

Cristina ANGHELUȚĂ

În data de 24 august 2026, Banca Națională a României a lansat în circuitul numismatic o monedă din argint dintr-o nouă serie, dedicată pictorilor români. Prima monedă din această serie, „Pictori români” – Nicolae Tonitza este și prima monedă de formă dreptunghiulară lansată de BNR în circuitul numismatic. Aversul colorat al monedei prezintă tabloul „Flori galbene” de Nicolae Tonitza aflat în patrimoniul Muzeului Național de Artă al României și care a făcut parte, în perioada interbelică, din colecția de artă a BNR. Aversul monedei redă o imagine color a tabloului „Flori galbene” de Nicolae Tonitza, inscripția „ROMANIA” în arc de cerc, valoarea nominală „10 LEI”, stema României și anul de emisiune „2026”. Reversul monedei prezintă portretul, numele pictorului Nicolae Tonitza și anii între care a trăit acesta „1886-1940”. Tirajul aprobat pentru această emisiune numismatică este de 500 de piese. Prețul de vânzare pentru moneda din argint este 1.150,00 lei cu TVA, inclusiv broșura de prezentare și certificatul de autenticitate. Monedele din argint din Seria „Pictori români” – Nicolae Tonitza au putere circulatorie pe teritoriul României. ■

Spune-mi de ce

Marius-Florin MARCU

Spune-mi de ce
Mi-e ziua pustie,
De ce mi se pare
Că mor uneori,
Sau spune-mi de ce
La oră târzie
Visez despre tine
Din noapte în zori.

Mai spune-mi de ce
Mi-e dor d-un sărut,
Atunci când de sete
Doar apă aş bea,
Nici eu nu mai ştiu
Şi nici n-am ştiut
Că marea din tine
E şi marea mea.

Când paşii mă poartă
Depart de tine,
Se-ntâmplă adesea
Ceva minunat
O parte din mine
Rămâne cu tine
Şi numai o parte
Cu mine-a plecat.

De ce mi-e pustiu
Când nu eşti cu mine
Şi dor de-o privire,
Nici eu nu mai ştiu!

(face parte din volumul
Poteci neumblate, 2022)

Tabletă literară

Un altfel de Decalog (Nu-i valabil pentru mulți)

- Într-o etapă „cum n-a mai fost alta” de înaintare pe treptele meandrate ale vieții, am îngenuncheat spășit în fața sfântului altar și m-am rugat în gând cu cerul și pământul pentru a-mi da/lua ce-mi lipsește/prisosește:
1. Dați-mi, vă rog sănătatea pe care mi-o doresc ca aerul și astfel realizat promit să împlinesc o scară sfântă din suflet cu flori celeste pe care să putem urca până în grădina raiului.
 2. Binecuvântați-mă cu norocul care a absentat nemotivat în unele perioade ale vieții de am fost obligat să calc prin gropi prăpăstioase. Cu o asemenea blagoslovire voi vindeca unele dintre rănilor de pe căile omenirii pentru a ușura înaintarea spre cât mai multe împliniri.
 3. Dăruiți-mi familia nobilă la care am visat în timpul atâtor insomnii îndurerate și mă angajez cu toate trăirile să uit de necazurile ce mi-au fost stavile amarnice pe cale și mi-au scos blestemele dureroase din sufletul amar.
 4. Acordați-mi timpul pierdut fără nicio noimă (transportul în comun, așteptatul la birouri, trândăvie...) și îmi dau cuvântul să-l îmbrac numai în nestemate divine spre bucuria multor admiratori devotați care doresc să înainteze numai prin vremuri binefăcătoare.
 5. Încredințați-mi prietenii spulberate uneori de vânturi potrivnice care m-au aruncat în furtuni devastatoare și în urma lor am rămas mult mai sărac sufletește. Doar în acest fel, promit să îmbunătățesc valurile vieții multora care vor veni cu sufletul deschis.
 6. Oferiți-mi puterea irosită prin imperiul umbrelor înșelătoare și dacă

Prof. Nică D. LUPU

va fi necesar, fac un legământ sacru, să mut munții din loc spre beneficiul celor care vor să servească de fiecare dată, felii montane apetisante la micul dejun, la dejunare și la cină.

7. Înmânați-mi fiorii fericirii pe care-i simțeam în apropierea ființei dragi și sunt sigur că voi trăi sentimentul primirii unei icoane de închinat care să mă orienteze prin plutirea cu aripi angelice spre țelurile satisfacțiilor pe toate planurile.
8. Înmânați-mi priceperea necesară pentru realizarea multor trepte ale trăirilor și voi făptui o mănăstire cum n-a mai fost alta, spre beneficiul fraților creștini.
9. Oferiți-mi răbdarea ciuntită de multe ori în afara voinței mele și sunt convins că voi mulțumi pe mulți dintre cei situați în jurul meu și vom porni împreună să colindăm și să dezlegăm multe din misterele lumii.
10. Luați-mi din existență C.N.P.-ul fixat obraznic în *Cartea de Identitate* și aruncați-l în flăcările infernului. Am convingerea că niciodată nu e vremea întârziată pentru a deveni iar tineri cu surâsuri permanente. Sunt sigur că veți avea în fața privirilor un alt om, mai destoinic, mai viguros, mai sânguincios, aspecte care vor fi în favoarea multora. ■

Centrul Județean de Cultură, Tradiție și Artă Ilfov

Manager
Sorina COȘBUC

Condeie ILFOVENE

Editor:
Centrul Român pentru Inițiativă Socială

Redactor-sef:
Claudia NICULAE

Editor coordonator:
Cătălin DRAGOMIR

Redactori:
Antuanela ROȘIORU, Cristina ANGHELUȚĂ

Colaboratori:
George V. GRIGORE, Nică D. LUPU,
Victor COLONELU, Marius Ovidiu SEBE

DTP: Dan DULGHERU

Foto:
Claudia NICULAE
Distributie si logistica:
Alex LEOLEA

Tipar:
Tipografia Bucuresti

Tel. 0371.084.001;
e-mail: condeieilfovene@gmail.com
ISSN 2601 - 0984; ISSN-L 2601 - 0984
Publicație distribuită gratuit

Ilfovul la Sibiu

Copii care duc mai departe meșteșugul

Cum a fost acest an la Sibiu?
Mihnea Badea: „Echipa noastră din Buftea s-a întors cu un rezultat onorabil de la finala națională a Olimpiadei „Meșteșuguri Artistice Tradiționale” de la Sibiu. Ștefania Doru, una dintre cele mai bune eleve ale Școlii Gimnaziale nr. 1 Buftea a câștigat Premiul al III-lea la secțiunea artă decorativă/ mobilier tradițional pictat. Dincolo de participarea la un concurs foarte greu, experiența educativă și socială a acestei activități alături de sute de elevi din toate colțurile țării care se adună într-un oraș splendid precum Sibiul este una cu totul și cu totul deosebită.”

Cum vă adunați echipa de participanți în fiecare an?
Mihnea Badea: „Mă simt onorat ca în fiecare an să formez și să coordonez echipa orașului Buftea la cel mai important concurs național care promovează valorile tradiționale într-o lume în care termenul „național” pare lăsat undeva în spate și în care tradițiile sunt din ce în ce mai greu valorizate. Le mulțumesc acestor copii minunați - Ștefania Doru, Ioana Mihalache, Alexandra Andrei și Ștefan Radu, cât și părinților lor că realizează importanța educației și fac un efort deosebit să participe la activitățile extrașcolare.”

Muzeul ASTRA din Sibiu a fost, și în acest an, spațiul generos în care copii din toată țara și din afara granițelor s-au exprimat artistic în cadrul celei de-a XXIX-a ediții a etapei naționale a Olimpiadei „Meșteșuguri Artistice Tradiționale” (26-31 august 2026). A fost ocazia bună ca meșteșugurile să fie redescoperite direct de la sursă, în cadrul atelierelor educațional-creative cu caracter participativ. Au fost celebrate împreună arta, răbdarea și moștenirea culturală!

Premii pentru copiii din Ilfov
Premiul I și Premiul special pentru originalitate au fost câștigate de **Gabriel Popescu**, de la Liceul Teoretic „Ioan Petruș” din Otopeni, care a concurat la secțiunea confecționare măști, fiind îndrumat de Roxana Marcela Popescu. Tot sub îndrumarea acesteia, a concurat și eleva **Mălina Mihai**, de la același liceu, care a participat la secțiunea pictură naivă și a primit diplomă de participare. **Ana Maria Nedelcu** (Școala Gimnazială nr. 2 Voluntari) a obținut mențiune la

secțiunea de pictură naivă. Tot de la Școala Gimnazială nr. 2 Voluntari a participat **Irina Arsene** (diplomă de participare) la secțiunea pictat icoane pe sticlă. Ambele eleve au fost îndrumate de Iuliana Arsene.

Maria Costache (secțiunea mobilier pictat) și **Ana Sofia Păun** (secțiunea pictat icoane pe sticlă) de la Școala Gimnazială „Anton Pann” din Voluntari, îndrumate de Eugenia Irimia, au obținut diplome de participare. De la Casa de Cultură din Voluntari a participat **Maria-Anastasia Păun** (coordonator Iuliana Arsene). Eleva a obținut mențiune la secțiunea pictură naivă. Un rezultat deosebit a fost obținut de **Tania Gabriela Eremia** (de la Casa de Cultură Voluntari), care a participat la secțiunea mobilier pictat. Îndrumată tot de Iuliana Arsene, eleva a câștigat Premiul I și premiul special SOMAREST. De la Centrul Județean de Excelență Buftea (Școala Gimnazială nr. 1 Buftea) au participat **Ioana Maria Mihalache** (secțiunea pictat icoane pe sticlă), care sub îndrumarea lui Mihnea Badea, a primit diplomă de participare. Aceeași instituție a fost reprezentată de **Alexandra Maria Andrei**, care a obținut diplomă de participare la secțiunea pictură naivă, tot sub îndrumarea lui Mihnea Badea. La secțiunea mobilier pictat, **Ștefania Teodora Doru**, elevă a Școlii Gimnaziale nr. 1 Buftea și participantă prin Centrul Județean de Excelență Buftea, a obținut Premiul III, avându-l ca îndrumător tot pe Mihnea Badea. Tot de la această instituție a participat **Ștefan Radu**, la xilogravură, care sub îndrumarea aceluiași instructor a primit diplomă de participare.

Elena Dumitrescu, elevă la Școala Gimnazială nr. 1 Brănești, coordonată de Georgeta Melnic, a concurat la pictură naivă, obținând premiul special pentru pictură. Tot de la Brănești a participat și **Ștefania Pășeală**, elevă a Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Sfânta Filofteia”, care sub îndrumarea Alexandrei Coruț a primit diplomă de participare la secțiunea pictat icoane pe lemn.

O școală care nu se termină în clasă
Olimpiada de la Sibiu nu este doar o competiție, ci și o nouă experiență de învățare. Întâlnirea între copii care vin din zone diferite ale țării este un foarte bun prilej de a lega noi prietenii, dar și de a învăța unii de la ceilalți, de a observa și a deprinde noi metode de realizare a aceleiași tehnici de lucru și de a compara diferitele experiențe. Ediția din acest an a Olimpiadei „Meșteșuguri artistice tradiționale” a atras peste 3.400 de vizitatori. Au fost 240 de participanți prezenți, dintre care 134 elevi în concurs și 17 elevi în afara concursului, 46 profesori coordonatori și însoțitori, invitați speciali, voluntari și foști olimpici. Au fost trei țări participante: România, Republica Moldova, Bulgaria, 21 de județe reprezentate în cadrul concursului și municipiul București. ■

George V. GRIGORE

31 august – Ziua Limbii Române

simbolul unei lupte pentru identitate, libertate și renaștere

O dată aparent obișnuită în calendar ascunde, de fapt, unul dintre cele mai emoționante momente din istoria recentă a românilor. Ziua Limbii Române este sărbătorită în fiecare an la 31 august în România și Republica Moldova. Din acest an și în Ucraina. În România, ziua a fost instituită oficial prin Legea nr. 53/2013, în timp ce în Republica Moldova tradiția datează din 1990.

Data nu a fost aleasă întâmplător

Ea are legătură directă cu unul dintre momentele renașterii naționale din Republica Moldova. La 31 august 1989, Sovietul Suprem al RSS Moldovenești a adoptat legislația prin care Limba Română devenea limbă de stat, concomitent cu revenirea la alfabetul latin. Momentul a fost precedat de ampla mobilizare națională de la Chișinău - Marea Adunare Națională - din 27 august 1989, o întrunire la care au participat aproximativ 750.000 de oameni care au cerut decretarea Limbii Române

ca limbă oficială în RSS Moldovenească și revenirea la alfabetul latin (considerat ilegal la acea vreme). Arhivele Naționale ale Republicii Moldova păstrează fotografii, stenograme și documente ale acestei perioade, inclusiv imaginile Marii Adunări Naționale din 27 august 1989 și documentele sesiunii Sovietului Suprem din 29-31 august 1989. Academia Română subliniază tocmai această legătură istorică atunci când explică alegerea datei de 31 august pentru Ziua Limbii Române. De menționat că denumirea juridică „limba română” în Rep. Moldova a fost consacrată ulterior prin Declarația de Independență, jurisprudența constituțională și, în mod explicit, în legislație prin reforma din 2023.

O sărbătoare venită de dincolo de Prut

Inițial, începând din 1990, la 31 august se sărbătorea „Limba noastră cea română”, iar în 1994, denumirea a fost schimbată în „Limba noastră”. România a preluat această sărbătoare în 2013. După un parcurs legislativ de doi ani, Ziua Limbii Române a fost instituită în România prin Legea 53/2013. Inițiativa legislativă a fost lansată în 2011 de 166 de parlamentari din toate grupurile politice, proiectul fiind inițiat de senatorul Viorel Badea.

2026, una dintre cele mai importante evoluții recente ale sărbătorii

Anul 2026 aduce o noutate majoră, una dintre cele mai importante evoluții recente ale sărbătorii. Ziua Limbii Române devine sărbătoare oficială și în Ucraina. La 12 martie 2026, președintele Ucrainei, Volodîmir Zelenski, a semnat Decretul nr. 235/2026 privind Ziua Limbii Române în Ucraina, care stabilește că această sărbătoare va fi celebrată anual la 31 august.

Așadar, în 2026, pentru prima dată, 31 august are un statut oficial în trei spații statale importante pentru comunitățile românofone: România, Republica Moldova și Ucraina.

De ce contează

Limba română a avut de-a lungul timpului, așa cum are și astăzi, un rol foarte important în menținerea unității spirituale și culturale, chiar și în perioadele în care teritoriile românești au fost separate de granițe politice și dominații străine. S-a născut din latina populară vorbită în Dacia romană și a supraviețuit, de-a lungul timpului, influențelor și presiunilor externe. Româna este o limbă romanică, formată și dezvoltată de-a lungul unei istorii complexe. Fondul său latin, îmbogățit în timp prin contactul cu alte limbi și culturi, îi conferă o identitate aparte în familia limbilor europene. Româna face parte din familia limbilor romanice, alături de italiană, franceză, spaniolă, portugheză și alte limbi provenite din latină. Particularitatea românei este poziția sa geografică: este singura mare limbă romanică dezvoltată în principal într-un spațiu est-european. De-a lungul istoriei, limba a intrat în contact cu numeroase alte limbi, ceea ce explică structura sa lexicală și evoluția sa particulară. Pentru milioanele de români care trăiesc în afara granițelor țării, ea reprezintă identitate, memorie, apartenență și una dintre cele mai puternice legături cu locul de unde provin. Ziua Limbii Române nu este doar o sărbătoare simbolică, ci și un cadru oficial pentru promovarea limbii, literaturii și culturii române. ■

Antuanela ROȘIORU

Ilfovul, reper al competițiilor ecvestre de anduranță

În perioada 18-20 septembrie, Ilfovul devine, din nou, un important reper al competițiilor ecvestre. La Buftea vor avea loc Campionatul Balcanic de Anduranță Ecvestră, competiție organizată în cadrul concursului internațional de la Buftea și asociată celei de-a XV-a ediții a Cupei Shagya Arab și Campionatul Național de Anduranță Ecvestră. Competițiile, sub egida Federației Ecvestre Române și Federației Ecvestre Internaționale, cu sprijinul Agenției Naționale pentru Sport, sunt organizate de Asociația Club Sportiv Shagya în parteneriat cu Consiliul Județean Ilfov și Primăria Buftea. Primăria Buftea anunță că evenimentul va reuni

aproximativ 100 de călăreți, precum și cai de nivel internațional și că întrecerile vor avea loc în zona Centrului Național de Fotbal Buftea, deja folosită și pentru alte competiții internaționale majore de anduranță. Campionatul Balcanic de Anduranță Ecvestră este o competiție regională organizată sub structurile ecvestre europene și reunește federațiile din zona Balcanilor. Printre țările care au participat în edițiile recente se numără România, Bulgaria, Grecia, Turcia, Serbia, Croația și Slovenia, însă pentru ediția din acest an lista oficială a participanților nu este încă definitivată.

Anduranța este una dintre disciplinele ecvestre în care rezultatul nu depinde pur și simplu de cine ajunge primul la linia de sosire. Călărețul și calul trebuie să parcurgă o distanță foarte mare, într-un ritm controlat, iar starea de sănătate a animalului este verificată succesiv de medicii veterinari. În 2025, Buftea a găzduit Campionatul Mondial FEI pentru Juniori și Tineret, eveniment care a adus în România sportivi și cai din numeroase țări. Competițiile din 2025 și 2026 transformă Buftea într-o importantă destinație pentru sportul ecvestru de performanță și pun Ilfovul pe harta marilor competiții FEI de anduranță. ■

„Noaptea Muzeelor la Sate 2026”

Ilfovul a participat cu 4 muzee

Noaptea Muzeelor la Sate, ajunsă la cea de-a patra ediție, a avut și în acest an participare ilfoveană. În program s-au înscris patru obiective locale de vizitat – Casa Frusina din Corbeanca, Colecția Muzeală Etnografică „Bibița” din Moara Vlăsiei, Fundația Snagov și Johny’s Antique

Shop din Snagov. Toate aceste obiective au putut fi vizitate gratuit. Lor li s-a adăugat și Muzeul Atelier Școala de la Piscu, din Ciolpani, care a găzduit un eveniment cultural dedicat sunetelor, graiurilor și limbilor pe cale de dispariție, într-o viziune interdisciplinară orchestrată de Semi Silent și proiecția

documentarului „Maia, portret cu mâini” (scenariu și regia Alexandra Gulea), un poem vizual și sonor dedicat comunității aromâne și mai ales femeilor aromâne. Casa Frusina, un obiectiv cultural realizat cu susținerea Consiliului Județean Ilfov, care a participat pentru a treia oară la un astfel de eveniment, a găzduit în acest an o colecție etnografică (ustensile casnice din secolele XVIII și

XIX), articole vestimentare din zona Ilfov (ii, marame, ștergere, broderii) și o expoziție fotografică. Nu a lipsit nici programul artistic susținut de ansambluri și soliști din județ. Colecția Muzeală Etnografică „Bibița” de la Moara Vlăsiei a expus o colecție dedicată etnografiei și istoriei locale, cu obiecte care ilustrează viața și cultura satului românesc de odinioară, alături de piese de numismatică, fotografie și carte veche.

Fundația Snagov a prezentat patrimoniul natural și cultural al zonei Snagov, prin colecții și proiecte dedicate celor trei comune riverane lacului Snagov, iar Johny’s Antique Shop Snagov a invitat publicul la o călătorie printre mobilier, ceasuri, obiecte vintage și unelte tradiționale, însoțite de poveștile și istoriile din spatele pieselor de colecție.

Inițiat și organizat de Asociația Da’ De Ce, evenimentul ”Noaptea Muzeelor la Sate” invită publicul, în fiecare an, să descopere și să redescopere patrimoniul rural românesc, care merită nu doar conservat, ci și promovat. Pentru prima dată proiectul a inclus și un program internațional de rezidențe artistice, un exemplu fiind cel de la Piscu-Ciolpani, unde au participat artistul sonor Felix Blume (FR), etnologul Laura Jiga Iliescu (RO), artistele Giorgia Cadeddu și Vittoria Soddu (IT) și cineasta Alexandra Gulea (RO). ■

Pagină realizată de Cătălin DRAGOMIR

Summer Well 2026, nu doar distracție, ci și educație

Timp de trei zile, între 7 și 9 august, Domeniul Știrbey din Buftea a redevenit un loc de întâlnire între istorie, spectacol și educație. Pe aleile vechii reședințe, muzica contemporană, arta, instalațiile, designul și proiectele dedicate tinerilor s-au împletit cu educația – sperăm, în mod eficient. Ajuns la a XV-a ediție, Festivalul Summer Well a readus într-un spațiu cu o puternică încărcătură istorică muzica specifică publicului tânăr.

Buftea, întâlnirea dintre două lumi

În timpul festivalului, Domeniul Știrbey a fost transformat în scene și locuri de întâlnire pentru un public tânăr. În cele trei zile, muzica a rămas centrul festivalului, pentru că pe scenele de la Buftea au urcat nume importante. Programul festivalului nu a avut o singură direcție muzicală, diversitatea fiind demonstrată prin muzica alternativă, indie, electronică, punk, hip-hop, dar și alte forme ale muzicii contemporane. În program s-au regăsit, între alții, Palaye Royale, Two Feet, Charlotte Cardin, Noga Erez, Jalen Ngonda, 2hollis, Nation of Language, Jungle by Night, Nu Genea și Yasmin Hamdan. Momentul culminant a fost în ultima seară, când pe scenă au urcat Nick Cave

& The Bad Seeds, unul dintre numele definitorii ale rockului alternativ al ultimelor decenii. Cariera lui Nick Cave se află la intersecția dintre muzică, poezie, literatură, teatru și performance, iar concertele sale au o puternică dimensiune scenică și emoțională, și tocmai datorită acestei complexități, apariția sa la Summer Well a fost punctul culminant al evenimentului.

Arta care nu stă închisă într-o sală

Și în 2026 Summer Well a construit în jurul muzicii un program vizual și artistic mai larg. Noile forme de artă au fost integrate în spațiul festivalului. Din perspectiva acestor alăturări ale formelor de exprimare artistică, Summer Well poate fi interpretat și ca un spațiu de educație culturală informală, pentru că, inevitabil, publicul intră în contact cu diverse forme de exprimare artistică, unele dintre ele noi, care pot extinde aria culturală.

Educația, într-un alt limbaj

O parte interesantă a ediției din acest an a festivalului au fost activitățile educative, multe instituții și autorități fiind prezente cu programe și campanii dedicate publicului tânăr.

La Summer Well, Poliția Română, Directoratul Național de Securitate Cibernetică și Asociația Română a Băncilor au prezentat într-o formă interactivă proiectul #SiguranțaOnline. Dar cel mai provocator a fost proiectul „Detectivul Fraudelor Digitale” care,

pornind de la realitatea cotidiană, a stimulat gândirea critică a tinerilor participanți, punându-i în situația să recunoască semnele unor tentative de fraudă și să înțeleagă mecanismele prin care sunt folosite phishingul, spoofingul sau vishingul.

Tot pe elemente din viața cotidiană s-a bazat și campania pentru prevenirea traficului de persoane, tinerii participanți la festival fiind mult mai receptivi să afle informații despre metodele de recrutare, situațiile de risc și modalitățile prin care se pot proteja.

Summer Well 2026 a fost, înainte de toate, un festival de muzică. Dar la Buftea, muzica nu a venit singură.

A venit împreună cu arta, cu designul, cu instalațiile, cu întâlnirea dintre generații și cu proiecte de educație adaptate unei lumi în care tinerii trăiesc simultan în spațiul fizic și în cel digital. Iar Domeniul Știrbey a oferit tuturor acestora un cadru aparte: un loc în care trecutul și prezentul au putut coexista timp de trei zile. ■

Operă, literatură și arte vizuale la Snagov

Festival cu participare internațională

Pentru aproape două săptămâni (10-22 august 2026), Festival 4 Arts, ajuns la cea de-a IX-a ediție și la al treilea an de desfășurare la Snagov, a adus în fața publicului diferite forme de învățare a artei. În cei nouă ani de existență, Festival 4 Arts a trecut prin mai multe

etape și locuri, și-a extins disciplinele și componenta internațională și a transformat experiența de festival într-un program mai amplu de educație și creație. Organizat de Asociația Join4Arts, în parteneriat cu Primăria și Consiliul Local Snagov, Best Bridge Services și Consiliul Județean Ilfov, evenimentul s-a desfășurat în principal la Casa de Cultură „Antim Ivireanu”. Tinerii participanți au lucrat alături de artiști și profesori din România și din străinătate, iar rezultatele au fost prezentate publicului prin spectacole, expoziții și recitaluri.

Ediția din acest an a adus împreună opera, artele vizuale și literatura, într-un program construit atât în

jurul formării participanților, cât și al întâlnirii acestora cu publicul. Cursurile și masterclassurile au fost urmate de spectacole, expoziții, recitaluri și concursuri internaționale, cu participanți din România și din afara granițelor.

Festivalul a avut și componente din artele vizuale și literatură. Competițiile internaționale au adus la Snagov lucrări de pictură, grafică și sculptură, dar și poezie și proză semnate de participanți cu vârste foarte diferite. În paralel, masterclassurile de arte vizuale și scriere creativă au pus accent pe lucru direct, îndrumare și dezvoltarea unei voci artistice proprii.

Unul dintre momentele centrale a fost Opera Studio, care a propus spectacolul „Liberul arbitru”, o adaptare după „Der Freischütz” de Carl Maria von Weber, propunând o interpretare contemporană a poveștii și a conflictelor sale morale, pentru că temele ridicate în fața publicului au vizat alegerea, puterea, manipularea și confruntarea dintre bine și rău.

Pe 20 august a avut loc prima reprezentație a producției, iar pe 21 august premiera, ambele la Casa de Cultură „Antim Ivireanu”. În program s-au regăsit, de asemenea, o Gală Extraordinară de Operă și un concert de muzică sacră la Mănăstirea Carmelitanilor.

Concursul Internațional de Arte Vizuale a reunit 85 de lucrări din România, Republica Moldova, Coreea de Sud, Bulgaria, Lituania și Franța. Pictura, grafica și modelajul/sculptura au fost domeniile în care participanții și-au prezentat lucrările.

La pictură, Marele Premiu a fost împărțit între trei participanți din Coreea de Sud – Damin Chung, Dylan Hong și Taeheon Kwon.

Printre laureați s-au aflat și tineri din Ilfov. Ion Lucian Ștefan, din Dobroești, în vârstă de 17 ani, a obținut Premiul I la modelaj/sculptură, pentru lucrarea

Cristina ANGHELUȚĂ

„Essence”. La pictură, Marina Rusu din Chiajna și Carmen Ciobanu din Voluntari s-au numărat, de asemenea, printre premiați.

Concursul a fost completat de un Masterclass de Arte Vizuale, coordonat de Bogdan Gărgăriță și Maria Poștea.

La final, lucrările realizate au fost prezentate în fața publicului, în cadrul expoziției de la Casa de Cultură din Ghermănești.

Cea de-a treia componentă a festivalului a fost literatura, la ediția din acest an a Concursului Internațional de Creație Literară fiind participanți din 16 țări, cu vârste cuprinse între 9 și 83 de ani. Au fost mai multe genuri de literatură, de la poezie la povești pentru copii, iar participanților li s-a dat posibilitatea să se exprime în ce limbă vor - română, engleză sau franceză.

Componenta de formare a fost susținută prin masterclassul de Scriere Creativă, coordonat de scriitorul și jurnalistul Florin Dochia. Participanții au lucrat direct pe propriile texte, iar creațiile lor au fost aduse ulterior în fața publicului prin recitaluri și prin proiecte de publicare. ■

„Shakespeare Imaginarium” la Palatul Mogoșoaia

În luna august, seara mai pe răcoare, Curtea de Onoare a Palatului Brâncovenesc de la Mogoșoaia s-a transformat într-o scenă spectaculoasă, în care patrimoniul și teatrul s-au întâlnit într-o experiență artistică unică. Centrul de Cultură „Palatele Brâncovenești de la Porțile Bucureștiului”, în parteneriat cu „Shakespeare Imaginarium” și „Asociația pentru Educație și Antreprenariat Artistic Smart Art”, a invitat publicul la o stagiune de teatru în aer liber care a adus în fața spectatorilor unele dintre cele mai apreciate producții inspirate din universul lui William Shakespeare.

În regia Ancăi Sigartău, spectacolele „Îmblânzirea scorpiei” (14 august) și „Romeo și Julieta” (16 august) au propus reinterpretări contemporane, pline de forță și emoție, fără a pierde esența textelor shakespeariene. Mai mult decât simple reprezentații, spectacolele au fost concepute special pentru Curtea de Onoare a Palatului Brâncovenesc, unde arhitectura monumentului devine parte a scenografiei, iar publicul a fost invitat să trăiască o experiență teatrală imersivă. Costume inspirate din epoca elisabetană, distribuții remarcabile și o regie care a oferit perspective noi asupra unor texte clasice au transformat fiecare reprezentație într-un eveniment memorabil. De la umorul și confruntările de orgoliu din „Îmblânzirea scorpiei” la iubirea fără vârstă din „Romeo și Julieta”, publicul a fost invitat să redescopere opera lui Shakespeare într-o viziune scenică actuală, captivantă și profundă. Astfel, ilfovenii au fost invitați să petreacă seri de august într-un decor încărcat de istorie, unde teatrul, patrimoniul și emoția s-au întâlnit sub cerul liber, oferind o experiență culturală de neuitat. ■

George V. GRIGORE

Cătălin DRAGOMIR

Sport, muzică și tradiție la Chitila Family Fest

Orașul Chitila a găzduit în ultimul weekend al lunii august 2026 deja tradiționala sărbătoare a comunității. Este vorba despre evenimentul cunoscut drept Chitila Family Fest, ajuns la a IV-a ediție. Manifestarea a inclus competiții sportive și concerte, atrăgând, ca de obicei, localnici, dar și curioși veniți din apropierea localității, în special din București.

Așadar, timp de trei zile, în Parcul Valea Mangului și pe Stadionul din Chitila, au fost organizate competiții sportive (în prima parte a zilei), iar seara, concerte.

Vineri, 28 august, festivalul s-a deschis cu food truck-uri și o competiție de tenis, Cupa Chitilei, desfășurată la Clubul Sportiv Chitila.

Sâmbătă dimineața, de la ora 9:00, a avut loc Cupa Cartierelor la fotbal, iar seara au concertat Connect-R, Raluka și Bibi. Ziua s-a încheiat cu un foc de artificii.

Duminică, în ultima zi de festival, pescarii au întins undița pe Lacul Colentina, în cadrul Cupei Pro Chitila. Seara, pe scenă au urcat interpreții de muzică populară Constantin Enceanu, Maria Cărneci și Călin Brăteanu. Primarul Emilian Oprea a înmănat premiile la competiția de pescuit și a fost prezent pe parcursul weekendului. La manifestare a participat și președintele Consiliului Județean Ilfov, Hubert Thuma, prilej cu care a subliniat că dialogul și relația directă cu cetățenii sunt foarte importante pentru mai buna înțelegere a nevoilor

și așteptărilor fiecărei comunități. „Chitila demonstrează încă o dată că avem ce face în Ilfov, avem evenimente pentru toate vârstele, care ne aduc mai aproape unii de ceilalți”, a spus Hubert Thuma.

Primarul Emilian Oprea a declarat că festivalul, chiar dacă are o nouă denumire, continuă o tradiție de un sfert de secol care urmărește consolidarea identității comunității. Prima ediție a evenimentului sub denumirea Chitila Family Fest s-a desfășurat în septembrie 2023. Atunci, taxa de participare la competiția de tenis nu a fost financiară, ci o carte nouă, donată ulterior bibliotecii școlii gimnaziale locale. ■

Concursul George Enescu 2026 În căutarea excelenței

Început în data de 23 august, a XX-a ediție a Concursului Internațional „George Enescu” aduce pe scena Ateneului Român, până pe 19 septembrie, tineri muzicieni din întreaga lume pentru competițiile de violoncel, vioară și pian. Construită sub tema „În căutarea excelenței / In Pursuit of Excellence”, ediția din acest an include masterclassuri internaționale, o semifinală în premieră în format „play & conduct”, mentorat pentru laureați, ateliere de prezență scenică și well-being, dar și extinderea programului în mai multe orașe din România.

Concursul devine, pentru tinerii muzicieni care ajung la București, un spațiu în care performanța, educația, întâlnirea cu mari artiști, experiența de scenă și primele decizii importante de carieră fac parte din același parcurs. Tema ediției, „În căutarea excelenței”, pornește chiar de aici: excelența este privită ca un proces continuu, în care rigoarea și virtuozitatea se întâlnesc cu ascultarea, comunicarea și capacitatea de a construi

muzica împreună cu ceilalți. Modelul rămâne George Enescu – muzicianul complet, pentru care interpretarea, compoziția și permanenta căutare artistică au fost definitorii.

Participanți din 58 de țări

Interesul internațional pentru ediția 2026 este confirmat de un record de 819 candidaturi din 58 de țări pentru Concurs și programul internațional de masterclassuri. În urma preselecției, 150 de tineri violoniști, violonceliști și pianiști au fost invitați la București pentru etapele live. Valoarea totală a premiilor ediției aniversare depășește 150.000 de euro. Una dintre marile noutăți ale ediției apare în semifinale: pentru prima dată în istoria Concursului Enescu, cei șase semifinaliști ai fiecărei secțiuni instrumentale vor trece prin experiența „play & conduct”, alături de Orchestra de Cameră Radio: concurentul devine simultan solist și lider artistic al ansamblului, fără dirijor. Dincolo de virtuozitate, proba urmărește capacitatea

de a asculta, comunica, inspira și construi muzica împreună cu ceilalți. Tot în semifinale, muzica lui George Enescu ocupă un loc central, fiecare dintre cele trei secțiuni incluzând lucrări enesciene. Pentru concurenții veniți din întreaga lume, participarea la Concurs devine astfel și o întâlnire aprofundată cu muzica celui al cărui nume îl poartă competiția. Ediția 2026 dezvoltă și relația cu

laureații după încheierea competiției: filarmonici din România îi vor programa în stagiunile următoare, iar parteneriatele instituționale ale ARTEXIM le deschid noi oportunități de a evolua pe scene europene. În premieră, laureații vor beneficia de un program de mentorat în carieră pe durata unui an, realizat împreună cu Andreas Vierziger, dedicat repertoriului, deciziilor artistice, relației cu instituțiile și managementul artistic și construirii unei identități profesionale. Programul include și instrumente de sprijin care privesc artistul dincolo de pregătirea muzicală: atelierul „The Art of Presence”, susținut de Valentina Băințan, și sesiuni de well-being cu psihologul Angelica Postu, dedicate gestionării emoțiilor, stresului și presiunii competiționale. Tot în premieră, Concursul dezvoltă și o rețea distinctă de parteneri pentru incluziune, iar programul și-a extins prezența în țară: Sibiu, Constanța și Brăila găzduind recitaluri, masterclassuri și concerte sub egida Concursului Enescu. Concursul Internațional George Enescu 2026 continuă o tradiție începută în 1958. ■

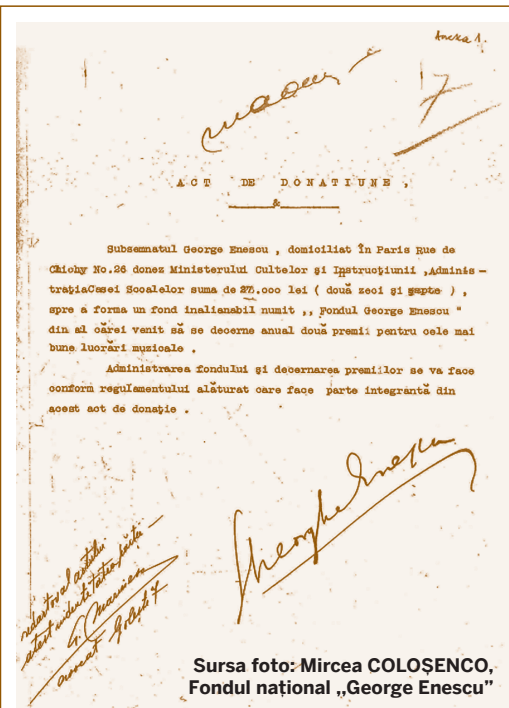
Amprentă de Ilfov

În patrimoniul Casei Memoriale „George Enescu” din Sinaia se află un bust din ipsos al compozitorului, realizat în 2005 de Mihaela-Laura Boeru. Lucrarea a fost în 2023 „Obiectul lunii”. Povestea ei readuce în atenție și legătura pe care artista a avut-o, timp de mai mulți ani, cu județul Ilfov.

Chiar dacă în 2026 Mihaela-Laura Boeru nu mai activează în Ilfov, o parte importantă a carierei sale artistice și didactice s-a desfășurat în județul nostru. Pentru județul Ilfov, biografia artei este importantă prin perioada în care aceasta a activat la Brănești. Din 2006, Mihaela-Laura Boeru a predat la Liceul Teoretic „Traian Lalescu” din Brănești, iar în perioada în care a lucrat

în județ a fost și profesor metodist. Tot în Ilfov au avut loc două dintre expozițiile sale personale, organizate la Casa Corpului Didactic, în 2010 și 2011. Prin urmare, chiar dacă în 2026 artista nu mai lucrează în județ, Ilfovul rămâne o etapă semnificativă în formarea și afirmarea sa profesională, înaintea pasului spre București. Casa Memorială „George Enescu” din Sinaia funcționează în Vila „Luminiș”, locuința construită de compozitor și legată de una dintre perioadele importante ale vieții sale. Muzeul Național „George Enescu” folosește acest spațiu pentru expoziții și evenimente dedicate personalității și operei compozitorului. În acest context, bustul semnat de Mihaela-Laura Boeru nu este doar o lucrare izolată într-o colecție. El este o interpretare sculpturală contemporană a chipului lui Enescu, realizată de un artist român și păstrată într-un loc consacrat memoriei sale. ■

Sursa foto: Mircea COLOȘENCO, Fondul național „George Enescu”

Titu Maiorescu – prim-ministru, C. C. Dissescu, M. G. Cantacuzino, general Ion Herescu, Nicolae Dimitrie Xenopol, Take Ionescu, A. Marghiloman, A. A. Bădăreu – miniștri, după care a urmat Decretul Regelui Carol I (nr. 1988, 28 martie 1913). Presa națională și cea europeană a întâmpinat cu viu interes instituirea Concursului, la care s-au înscris, atunci, 17 candidați. La 15 octombrie 1913, ora 9 seara, Juriul Concursului a deliberat câștigătorii, încheind procesul-verbal semnat de George Enescu, președinte, și de ceilalți membri printre care se disting numele lui C. Dimitrescu, D. G. Kiriac. După trei ediții, desfășurarea Concursului s-a întrerupt din cauza Primului Război Mondial (Război de Întregire Națională), fiind reluată după 1920. Documentele se află în Arhivele Istorice Naționale din București – atât cele de constituire/aprobare, cât și cele care reflectă rezultatele edițiilor din 1913, 1915, 1916. Odată cu începerea celui de-al Doilea Război Mondial, Concursul nu a mai fost organizat. ■

Sursă: Instrumentul Bibliometric Național Moldova

Bibliotecarii la... raport

 Horiana Arghira PETRESCU, bibliotecară la Casa Corpului Didactic Ilfov

Realizată anual, evaluarea angajaților din unitățile de învățământ preuniversitar vizează și departamentul bibliotecă. Desigur, vorbim de cazul fericit, în care acea unitate are bibliotecă, respectiv normă de bibliotecar școlar... Așa cum prevede fișa de (auto)evaluare, un procent din punctaj revine și capitolului dedicat formării și perfecționării profesionale a angajatului evaluat. Se așteaptă, așadar, ca și un bibliotecar școlar să se preocupe de evoluția sa profesională. Poate părea ciudat, dar, da, există evoluție, progres și în această meserie, care, unora le pare pe cale de dispariție... Că nu este așa iată că s-a dovedit și în acest început de toamnă și de an școlar 2026-2027 care a adus un eveniment profesional de bun augur, adresat bibliotecarilor din România. Este vorba de Conferința anuală a Asociației Bibliotecarilor din România, care a avut loc la Brașov, în perioada 2-4 septembrie 2026. Asociația Bibliotecarilor din România (ABR), împreună cu Biblioteca Universității „Transilvania” din Brașov, Biblioteca Județeană „George Barițiu”, Casa Corpului Didactic Brașov și partenerii acestora, a organizat cea de-a XXXVI-a ediție a Conferinței Naționale a ABR, cu titlul **„Biblioteca globală – acces deschis, spațiu de colaborare și refugiu intelectual și emoțional”**. Într-un context marcat de schimbări tehnologice accelerate și de redefinirea rolului bibliotecilor în societate, această manifestare științifică a reunit bibliotecari și specialiști din toate tipurile de biblioteci din România, pentru a reflecta asupra modului în care se raportează la această profesie.

Cum putem să rămânem PREZENȚI în aceste timpuri în care asistăm la o reconfigurare din temelii a ceea ce înseamnă BIBLIOTECĂ? La ce mai folosesc structurile infodocumentare? Iată principalele întrebări ale acestei ediții. Lucrările prezentate în plen și pe diviziuni de-a lungul celor trei zile de conferință au dezvăluit soluții, idei, demersuri valoroase pentru viitorul acestei profesii. Da, există speranță pentru biblioteci și pentru bibliotecari! Toți invitații din mediul academic și profesional intern și internațional au adus perspective valoroase și oportunități de conectare la tendințele și practicile interne și internaționale din domeniu. Cu ajutorul lor, am putut ajunge la o concluzie optimistă: Inteligența Artificială

nu închide bibliotecile, ba dimpotrivă, acestea se deschid în întâmpinarea noilor tendințe, devenind spații globale care oferă sprijin pentru adaptarea la noua eră tehnologică. Conferința a beneficiat de o organizare impecabilă din partea gazdelor, care au oferit timpul și spațiile necesare, atât fizic, în locații prietenoase, cât și online, grație dispozitivelor de ultimă generație, puse la dispoziție de parteneri (Universitatea din Transilvania), condițiile excelente conducând la reușita deplină a evenimentului. Deschiderea oficială a avut loc pe 2 septembrie 2026, în Aula Magna a Universității „Transilvania” din Brașov. Aceasta a fost precedată, pe 1 septembrie 2026, de evenimentul organizat de sponsorul principal, cu tema „Trei decenii alături de bibliotecarii din România – de la dialog la soluții: lansarea liniei de produse Libriverse”. În următoarele zile, fiecare diviziune și secțiune din cadrul asociației și-a susținut propria întâlnire cu membrii. În cadrul întâlnirii Diviziunii Bibliotecii Școlare și a secțiunii Tehnici Pedagogice în Biblioteca Școlară și CDI au fost prezentate următoarele lucrări:

1. „Cărțile care vindecă: biblioterapie adaptată pentru elevii cu cerințe educaționale speciale” - bibl. Gabriel MORARU, jud. Argeș
2. „De la competența profesională la starea de bine: Rolul bibliotecarului în promovarea lecturii pentru sănătatea mintală” - bibl. Irina Octavia CUTEAN, jud. Alba
3. „Rolul lecturii în menținerea sănătății mintale” - bibl. Anca Teodora SAMARESCU, jud. Suceava

4. „Biblioteca școlară, dincolo de cărți – cunoaștere, conexiune și apartenență. Perspective din experiența IFLA WLIC 2025” - bibl. Andreea MITRIC, jud. Suceava
5. „Biblioterapia și starea de bine în bibliotecă” - bibl. Mirela BARB, jud. Alba
6. „Biblioteca, locul unde lectura devine terapie” - Gianina BARB, jud. Alba
7. „Biblioteca, locul în care poți respira: Ora de BINE în bibliotecă – proiect de mediere a lecturii pentru sănătatea mintală a elevilor” - Delia Anca POTRE, jud. Bihor
8. „Dincolo de lectură: Cercul de poezie ca spațiu de apartenență și exprimare emoțională în biblioteca școlară” - bibl. Diana CIOCODEICĂ, București
9. „Cărți care vindecă, povești care cresc: Biblioterapia, de la tehnică pedagogică la echilibru emoțional” - prof. docum. Anamaria Florina ZAHARIA-NECHIFOR, jud. Vrancea
10. „Biblioteca, spațiu al rezilienței: Impactul lecturii și al dialogului civic în formarea tinerilor Ambasadori UE” - bibl. Raluca Mirela GHEORGHIU, jud. Alba.

Totodată, au fost prezentate și aparițiile editoriale „Biblioteca, fereastră spre lumea cunoașterii” - coordonator: Mariana Rodica TROFIN și „Mic ghid de tehnica muncii intelectuale în biblioteca școlară”, autori: Gianina BARB, Mirela BARB. În concluzie, putem spune că toți cei care au participat la acest eveniment se întorc la muncă cu stima de sine (profesională) mult mai ridicată, sunt mult mai pregătiți să iasă la... raport, pentru că știu că acum, în septembrie, se numără ...bibliotecarii, adică se prezintă raportul de evaluare pentru acordarea calificativului anual. ■

Într-un județ care se dezvoltă rapid, dispariția unei biblioteci nu înseamnă doar câteva rafturi mai puțin. Se construiesc cartiere noi, apar școli, comunitățile cresc, iar numărul familiilor tinere crește, de asemenea. Acesta este poate unul dintre motivele pentru care bibliotecile ar trebui să fie printre instituțiile locale care se dezvoltă, nu printre cele care dispar. Statistica bibliotecilor ne poate spune însă tendința. În 2019, în Ilfov funcționau 94 de biblioteci, același număr fiind consemnat și în 2021, 2022 și 2023. În 2020 erau 93, iar în 2024 numărul lor scăzuse la 88. În 2025, statistica oficială indică 91 de biblioteci funcționale în județ. Dintre acestea, doar 9 erau publice, față de 13, câte erau în 2019. Din cele 91 de biblioteci, cele mai multe erau bibliotecile școlare (75). La mare distanță sunt celelalte categorii: comunale – 7, specializate – 6, orașenești – 2 și una universitară.

Biblioteca, antidot pentru izolarea culturală

În 2025, în Ilfov funcționau 91 de biblioteci

 Antuanaela ROȘIORU

Diferențele indicate de statistici pot părea nesemnificative. Dar ceea ce contează cu adevărat este ceea ce pierde o localitate atunci când își închide biblioteca.

Biblioteca, un spațiu în care fiecare își găsește ceva de făcut

Înseamnă un loc în care un copil poate citi fără să fie obligat să cumpere o carte. Un elev poate găsi informația de care are nevoie pentru școală. Un adolescent poate descoperi literatura dincolo de programa obligatorie. Un adult poate avea acces la informație, iar un senior poate găsi un spațiu în care să nu fie singur. În localitățile în care oferta culturală este limitată, biblioteca poate fi una dintre puținele instituții culturale accesibile zilnic comunității.

Peste un milion de volume pe rafturile Ilfovului

Reducerea numărului de biblioteci nu a însemnat însă și dispariția fondului de carte. În 2024, bibliotecile din Ilfov însumau 1.012.185 de volume, față de 726.960 în 2019. În 2025 a fost atins numărul de 1.032.479 volume. Cu alte cuvinte, județul are în continuare un patrimoniu de carte important. Problema este accesul la el. O carte aflată pe un raft la câțiva kilometri distanță este mai puțin utilă unui copil decât o carte disponibilă în biblioteca localității sale. Iar într-un județ în care transportul și traficul pot transforma distanțele aparent mici în timp pierdut, proximitatea contează. Biblioteca este, prin natura ei, o instituție de proximitate. Bibliotecile pot deveni spații pentru cluburi de lectură, întâlniri cu scriitori, ateliere pentru copii, activități educative, expoziții, cursuri, dezbateri și proiecte culturale locale. Pot deveni locuri în care copiii să vină după școală, nu doar atunci când au nevoie de o carte.

Biblioteca, antidot pentru izolarea culturală

Dezvoltarea accelerată a Ilfovului aduce și un risc mai puțin vizibil: dezvoltarea fizică a localităților nu este

automat și dezvoltare culturală. Un cartier nou poate avea blocuri, magazine, restaurante și servicii, dar asta nu înseamnă că locuitorii au acces la cultură. Într-o asemenea situație, biblioteca poate deveni un punct de echilibru. Este una dintre puținele instituții culturale care poate ajunge direct în mijlocul comunității și care nu presupune costuri mari pentru public. Iar pentru copii, accesul gratuit la carte și la activități educative poate conta foarte mult, cu atât mai mult cu cât este vorba despre un loc sigur. De remarcat, însă, Ilfovul este singurul județ din țară care nu are o bibliotecă județeană.

Cele 91 de biblioteci nu trebuie să rămână o statistică

Numărul de 91 de biblioteci în 2025 (ultima statistică oficială) trebuie privit, prin urmare, nu doar ca un indicator statistic, ci ca un semnal pentru administrațiile locale. Întrebarea nu este numai câte biblioteci are Ilfovul, ci câte reușesc să reziste și să se facă utile comunității. Bibliotecile trebuie să se deschidă spre comunitate, să conecteze generațiile și să deschidă ochii tuturor către educație, cultură și artă. ■

Jules Verne de Măgurele

Antuanela ROȘIORU

George Anania s-a născut la 14 iulie 1941, la Măgurele, județul Ilfov. Informația apare în surse dedicate istoriei SF-ului românesc și în documente memorialistice despre cuplul Anania–Bărbulescu. La prima vedere, este o simplă coincidență biografică. La o privire mai atentă însă, locul și epoca în care s-a născut Anania sunt remarcabile.

În 1941, Măgurele era încă o localitate aflată la marginea Bucureștiului, fără imaginea de astăzi de „oraș al științei”. Dar, după război, aici avea să se construiască unul dintre cele mai importante centre științifice din România. În 1949 a fost creat Institutul de Fizică al Academiei, sub conducerea lui Horia Hulubei, iar în 1952 institutul a fost mutat pe domeniul Oteteleșanu de la Măgurele. În 1956, institutul a fost reorganizat, luând naștere

Institutul de Fizică Atomică (IFA) de la Măgurele. Așadar, copilăria și adolescența lui Anania s-au desfășurat exact în perioada în care Măgurele se transforma dintr-o localitate periferică într-un centru al științei moderne românești. Până în anii '70, Măgurele ajunsese mai mult decât o localitate în care funcționa un institut. La Institutul de Fizică Atomică se făceau cercetare și educație în același timp, devenind o importantă comunitate științifică, unde se intersectau fizica atomică, fizica nucleară, optica, laserele, plasma, materialele, tehnologiile nucleare, electronica și calculul, dar, important, și științele spațiale. Poate că exact aici este punctul de plecare al pasiunii lui Anania pentru literatura SF, nave spațiale și lumi extraterestre. În urmă cu 20 de ani, conform unui material publicat de Traian Bădulescu pe blogul său, George Anania vorbea în interviul realizat împreună cu Romulus Bărbulescu despre „latura insolită” a amestecului dintre știință și literatură și spunea că, în perioada lor de început, partea științifică avea un rol foarte important în construcția SF-ului. Din acest motiv literatura lor SF trecea și printr-un filtru științific, astfel încât rigoarea științei să nu se piardă. Anania povestește că primul său contact

cu SF-ul a fost provocat de o povestire despre o stație cosmică și o rachetă cu astronauți. El spune că, fiind foarte tânăr, a luat povestea drept realitate și a fost imediat fascinat. A început să scrie în jurul vârstei de 16-18 ani. Debutul literar, „Constelația din ape”, al scriitorului ilfovean a avut loc în 1962, când Măgurele devenise deja parte a unui mediu științific avansat. Absolvent al Facultății de Limba și Literatura Română, scriitorul a avut la îndemână nu doar instrumentele pentru a se exprima, ci și pe cele oferite de mediul în care trăia, numele său fiind astfel emblematic pentru congruența imaginarului literar cu cel științific. Deși nu există o mărturie directă că mediul științific de la Măgurele i-ar fi determinat vocația literară, suprapunerea biografică este remarcabilă: în timp ce cercetătorii de la Măgurele explorau experimental frontierele realului, Anania explora, prin literatură, frontierele posibilului. Așadar, putem spune că și micul oraș de lângă București, dar cunoscut în toată lumea, a avut propriul Jules Verne. George Anania a trăit între anii 1941 și 2013. ■

Surse: Primăria Orașului Măgurele, centrulstring.ro, Historia

În tren cu „Doamna Stanca”

Martor la „Astă seară dansăm în familie”

Înainte de 1989, făceam dese deplasări la Brașov, pentru rezolvarea unor probleme tehnice de serviciu. Mergeam cu trenul din Gara de Nord, care pleca dimineața, la ora 6 și 20 de minute. Într-una dintre zile am rămas surprins să văd că ultimul vagon al garniturii era un vagon-restaurant. Surpriza a fost însă și mai mare când am observat că în acel vagon se afla regizorul Geo Saizescu, împreună cu echipa sa, pregătindu-se pentru o filmare. Atunci i-am remarcat și pe actorii Sebastian Papaiani și Dem Rădulescu, precum și pe actrița Ioana Bulcă. Timpul a trecut, iar în 1972, pe ecranele cinematografelor din București, a apărut filmul „Astă seară dansăm în familie”. Atunci am văzut și secvențele filmate în tren, precum și unele cadre realizate pe peronul gării din Poiana Țapului. Abia atunci am înțeles motivul pentru care acel vagon-restaurant fusese atașat la capătul garniturii.

Cine a fost Ioana Bulcă?

Ioana Salciana Eugenia Bulcă s-a născut la 7 ianuarie 1936, în localitatea Poduri. A urmat școala primară și Liceul Teoretic din Sibiu. Încă de mică a avut visul de a deveni actriță. La dorința părinților, care o voiau cântăreață de operetă, în timpul liceului a făcut canto și cursuri de artă dramatică. La examenul de absolvire, în 1952, a interpretat rolul Luisei din „Intrigă și iubire”, avându-l ca partener pe Ion Besoiu. În 1953 a fost admisă la Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică din București, la clasa lui Ion Finteșteanu. A absolvit în 1957 și a fost repartizată la Teatrul Național din Craiova, iar în 1958 a intrat, prin concurs, la Teatrul Național din București. Debutul cinematografic l-a avut încă din perioada studenției, în 1955, în filmul „Moara cu noroc”, regizat de Victor Iliu. Filmul, realizat la doi ani după „Mitrea Cocor”, marchează o schimbare importantă în universul lui Victor Iliu: ideologia face loc moralei, iar povestea lui Ghiță și a familiei sale este construită în jurul confruntării cu răul și al degradării morale provocate de goana după câștig. În acest film, Ioana Bulcă a interpretat-o pe Ana, personaj care avea să marcheze

începutul unei lungi cariere cinematografice.

O carieră pe scena Teatrului Național

În teatru, Ioana Bulcă a avut numeroase roluri importante. În 1956 a interpretat-o pe Ruxandra în „Trei generații”, de Lucia Demetrius, în regia lui Ion Finteșteanu, iar în 1957 pe Solveig în „Peer Gynt”, de Henrik Ibsen, în regia lui Dinu Cocea. La Teatrul Național București a jucat, printre altele, Mariane în „Tartuffe” (1959), Mitte Kremnitz în „Eminescu” (1960), Ileana Cosânzeana în „Înșir-te mărgărite” (1964), Georgeta în „Enigma Otiliei” (1964), Nicola Martois în „Un fluture pe lampă” (1968), Ancuța în „Apus de soare” (1972), Elisabeth în „Richard al III-lea” (1973), Colette Duduleanu în „Gaițele” (1976), Berta în „Cartea lui Ioviță” (1977), Didina Mazu în „D-ale carnavalului” (1981), Felice în „Bădăranii” (1984) și Hecuba în „Trilogia antică” (1988). Cu „Trilogia antică”, în regia lui Andrei Șerban, a participat la festivalurile de la São Paulo, Edinburgh, Paris, Milano și Salzburg. După 1989 a continuat să joace în spectacole precum „Cabinierul”, „Femeile savante” și „Așteptând la Arlechin”, de Noël Coward, în regia lui Ion Cojar.

De la „Mihai Viteazul” la „Restul e tăcere”

Cariera cinematografică a Ioanei Bulcă a cuprins numeroase filme. După „Moara cu noroc” au urmat „Portretul unui necunoscut” (1960), „Mândrie” (1961),

„Fantomile se grăbesc” (1966), „Zodia fecioarei” (1967), „Răutăciosul adolescent” (1969), „Mihai Viteazul” (1971), „Atunci i-am condamnat pe toți la moarte” și „Astă seară dansăm în familie” (1972), „Ciprian Porumbescu” și „Scorpia” (1973), „Cantemir” (1975), „Muschetarul român”, „Burebista” (1980), „Șantaj” și „Întoarcerea dragostei dintâi” (1981), „Lovind o pasăre de pradă” (1983), „Bunicul și o biată cinste” (1984) și „Restul e tăcere” (2008). Unul dintre rolurile sale cele mai cunoscute a fost Doamna Stanca din „Mihai Viteazul”, în regia lui Sergiu Nicolaescu. Ioana Bulcă a participat și la numeroase evenimente cinematografice internaționale. În 1970 s-a aflat la Moscova, cu filmele „Răutăciosul adolescent” și „Mihai Viteazul”. În 1972 și 1973 a făcut parte din delegațiile invitate la festivalul „Sommerfilmstage” din Republica Democrată Germană, iar în 1973 a fost invitată de onoare la Festivalul Internațional de Film de la San Sebastián. A făcut parte și din delegații care au prezentat cinematografia românească la Copenhaga, Paris, Praga, Roma și Napoli.

O carieră răsplătită cu numeroase distincții

Pentru activitatea sa artistică, Ioana Bulcă a primit numeroase premii și distincții. În 1971 a primit Premiul pentru cea mai bună interpretare feminină pentru rolul Doamna Stanca din „Mihai Viteazul”, acordat de Uniunea Cineaștilor din România. Au urmat Medalia „Centenarul Cinematografului Românesc 1896-1996”, Medalia de Aur a Centrului Național al

Cinematografiei pentru rolul Doamna Stanca, în 2000, Premiul de excelență pentru contribuția la afirmarea filmului românesc, în 2002, precum și titlul de Societar de Onoare al Teatrului Național „I.L. Caragiale”, acordat în același an. În 2004 a fost decorată cu Ordinul „Meritul Cultural”, în grad de Cavaler, categoria D. În 2007 a primit Diploma de Onoare a Universității Naționale de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale”, la împlinirea a 50 de ani de la absolvirea IATC. În 2008 a primit Medalia Aniversară a Uniunii Cineaștilor din România, iar pentru rolul din „Restul e tăcere” a fost recompensată cu Premiul Gopo pentru cea mai bună actriță. Ioana Bulcă s-a stins din viață la 9 iulie 2026, la vârsta de 89 de ani, lăsând în urmă o impresionantă carieră în teatru și cinematografie. Pentru mine, însă, amintirea ei va rămâne legată și de acea dimineață de dinainte de 1989, când un tren care pleca din Gara de Nord spre Brașov avea, la ultimul vagon, un vagon-restaurant. Nu știam atunci de ce fusese atașat. Aveam să aflu abia mai târziu, când am văzut pe ecran secvențele filmate pentru „Astă seară dansăm în familie”. A fost o întâlnire întâmplătoare, de câteva clipe, cu una dintre marile actrițe ale cinematografiei românești. Astăzi, când Ioana Bulcă nu mai este printre noi, rămân filmele, spectacolele și personajele sale. Iar generațiile tinere ar trebui să le descopere și să le păstreze în memoria culturii române. ■

Victor COLONELU, regizor de film

Poarta prin care încă mai trece istoria

Taina feroneriei de la Snagov și amprenta unei femei geniale

Știați că atunci când pășiți pragul Palatului Snagov, atingeți una dintre puținele mărturii care au supraviețuit intacte din viziunea arhitecturală originală a Henriettei Delavrancea-Gibory? Lansat în perioada interbelică, întregul palat a fost conceput de una dintre cele mai strălucite minți ale arhitecturii românești. Astăzi însă, din marele proiect arhitectural semnat de Henriette Delavrancea, clădirea mai păstrează doar trei elemente autentice: intrarea, holul și scara care duce la etaj. Restul ansamblului a fost reconfigurat radical de-a lungul deceniilor, însă chiar acolo, la întâlnirea dintre exterior și interior, ușa principală și feronerie ei spun povestea unui palat creat cu un rafinament deosebit.

Arta de a îmblânzi fierul: geometrie, arcade și armonie

Într-o vreme în care arhitectura se desena cu creionul pe hârtie și cu o atenție desăvârșită pentru fiecare linie - de la volumetria clădirii până la cel mai mic detaliu al ușilor, Henriette Delavrancea a proiectat personal fiecare piesă a ansamblului. Pentru domnia sa, reședința princiară de pe malul lacului trebuia să cucerească prin proporție, echilibru și sobrietate. Planșele originale ale proiectului - păstrate astăzi în Arhiva Muzeului Național al Țăranului Român - relevă o rigoare fascinantă. Arhitectul Mădălin Ghigeanu, cel care a adus în lumină aceste schițe, descrie cel mai bine emoția pe care o stârnește opera ei: „Planșele feroneriilor proiectate de arh. Henrieta Delavrancea te lasă mut de uimire. Sunt desenate arcade, cercuri, grile, toate de o simplitate și de o frumusețe coplesitoare”.

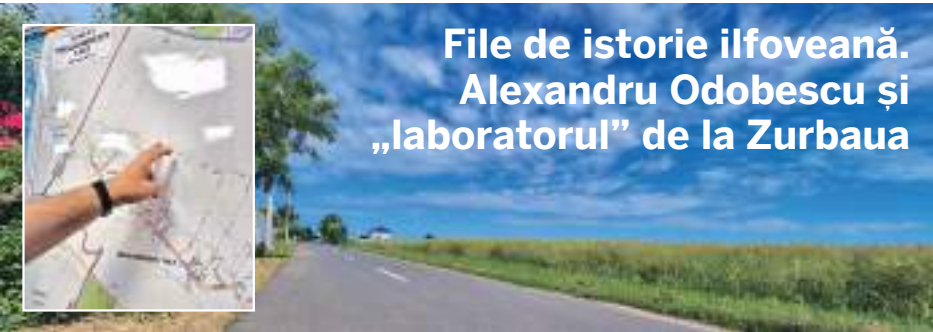
Un proiect regal păstrat în arhivă și o moștenire care încă trăiește

Răsfoind planșele din arhivă, descoperim cât de minuțios a gândit arhitecta fiecare detaliu al intrării: cadrul arcuit al ușii includea un medalion din fier bătut cu monograma Principelui Nicolae. Deși astăzi acea variantă cu emblemă princiară se regăsește conservată în documentele de arhivă, geometria desenată de Henriette Delavrancea - acele cercuri și grile elegante - îmbracă și acum accesul în palat. Fierul bătut și cadrul ușii au rămas la locul lor, ferite de trecerea timpului, ca o invitație tăcută la redescoperirea arhitecturii interbelice.

O invitație la privit, nu doar la văzut

La următoarea ieșire la Palatul Snagov, nu priviți clădirea doar ca pe un ansamblu impunător. Opriți-vă o clipă la intrare, pășiți în hol și priviți scara. Explorați linia fină a grilajelor, armonia arcadelor și modul în care lumina se joacă pe suprafața fierului. Acolo trăiește adevărata poveste a Ilfovului cultural - o poveste despre meșteșug, geniu arhitectural feminin și frumusețe atemporală. ■

File de istorie ilfoveană. Alexandru Odobescu și „laboratorul” de la Zurbaua

Vă propunem o călătorie în timp pe urmele marelui scriitor și arheolog Alexandru Odobescu. Privind harta oficială a comunei Dragomirești-Vale, degetul ne indică un punct cu o încărcătură istorică deosebită: Zurbaua. Descoperiți cum a devenit această fostă moșie un centru al științei europene! La Zurbaua, Odobescu nu a avut o simplă proprietate, ci căminul de suflet. Moștenită de la familia sa, proprietatea de pe malul râului i-a oferit izolarea perfectă. Departate de agitația Bucureștiului, scriitorul a găsit în acest colț de Ilfov liniștea necesară pentru studiu și creație.

Locul unde a prins viață istoria „Cloștii cu puii de aur”

Deși Tezaurul de la Pietroasa a fost descoperit în județul Buzău, moșia de la Zurbaua a fost adevăratul laborator de cercetare al lui Odobescu. Aici a petrecut nopți lungi studiind și analizând piesele din aur. Tot aici a redactat mari părți din celebra sa monografie, „Le Trésor de Pétroussa”. Savantul a transformat conacul într-un spațiu de lucru la standarde europene. Practic, certificatul de naștere științific al comorii s-a scris în Ilfov!

Amintirea unui boier luminat

Prezența familiei Odobescu a marcat profund comunitatea din Dragomirești-Vale. Pe lângă munca de birou, Alexandru Odobescu s-a implicat activ în modernizarea moșiei. Localnicii l-au păstrat în memorie ca pe un gospodar vizionar și un om de o vastă cultură. Astăzi, chiar dacă vechiul conac a dispărut și doar hărțile sau peisajul ne mai amintesc de el, moștenirea lui Alexandru Odobescu rămâne vie. Zurbaua demonstrează că pământul ilfovean a fost mereu un teren fertil pentru marile proiecte culturale ale țării. ■

O casă, un leagăn și 130 de ani de povești

În inima comunei Ciorogârla, timpul pare că și-a găsit un loc în care să se odihnească. Ridicată în 1896, această casă veche privește și astăzi spre uliță cu aceeași demnitate, purtând pe ziduri urmele generațiilor care i-au trecut pragul. În fața ei, un leagăn. Simplu, tăcut, dar încă plin de amintiri. Parcă așteaptă răsetele copiilor care i-au dat viață odinioară și serile în care poveștile se spuneau la lumina apusului. Trandafirii înfloresc în fiecare vară, iar casa rămâne martoră a unei lumi în care răbdarea, familia și rădăcinile erau parte din fiecare zi. Astfel de locuri ne amintesc că patrimoniul nu înseamnă doar monumente impunătoare, ci și casele care au păstrat sufletul satului, memoria comunității și frumusețea unei arhitecturi tradiționale care merită cunoscută și prețuită.

Locul: Ciorogârla, județul Ilfov – acolo unde trecutul încă șoptește povești celor care aleg să le asculte.

Descoperiri culturale în Ilfov

Istoria dăltuită într-un singur braț

Fiecare colț al județului Ilfov ascunde nestemate de patrimoniu, povești uitate și mărturii ale excelenței artistice românești. La Copăcenii, cea mai tânără localitate a județului Ilfov, se află una dintre operele mai puțin cunoscute ale marelui sculptor Ion Jalea: bustul locotenentului Constantin V. Dumitrescu, realizat în anul 1945. La o primă vedere, opera impresionează prin realismul trăsăturilor, noblețea posturii militare și patina timpului care s-a așezat cu blândețe peste bronz. Însă valoarea acestui monument devine cu atât mai coplesitoare când privim detaliul semnăturii artistului: I. Jalea, 1945.

Cine a fost Ion Jalea?

Membru titular al Academiei Române și unul dintre cei mai mari sculptori monumentaliști ai țării noastre, Ion Jalea a fost el însuși un erou. În timpul Primului Război Mondial, luptând pe front ca locotenent, a fost grav rănit în sângeroasele bătălii de la Mărășești (1917), pierzându-și definitiv brațul stâng.

Miracolul creației: Sculptura realizată cu o singură mână

Acolo unde mulți ar fi văzut un sfârșit, Ion Jalea a găsit o ambiție supraumană. Deși rămas fără o mână, a refuzat să renunțe la destinul său artistic. Cu o voință de fier și o sensibilitate genială, a continuat să creeze capodopere monumentale modelând materialul doar cu mâna dreaptă.

Bustul Locotenentului Dumitrescu V. Constantin, zămislit în 1945, este dovada vie a acestui geniu. Este o mărturie dăinuitoare a faptului că arta adevărată învinge orice barieră fizică, iar pasiunea pură poate lăsa în urmă monumente care sfidează deceniile. Să prețuim împreună aceste detalii de istorie locală care transformă județul Ilfov într-un spațiu viu al memoriei și culturii naționale! ■

Vara Erasmus+ a CCD Ilfov

Trei cursuri, două țări și șapte profesioniști ai educației

La sfârșitul lunii iulie 2026, orașele Peraia din Grecia și Córdoba din Spania au devenit spații europene de învățare pentru șapte participanți din rețeaua educațională ilfoveană. Inteligența artificială, metodele educaționale nonformale și dezvoltarea competențelor socio-emoționale au fost temele celor trei cursuri organizate în cadrul proiectului Erasmus+ 2025-1-RO01-KA121-SCH-000337030, coordonat de Casa Corpului Didactic Ilfov. Mobilitățile s-au desfășurat în cadrul acreditării Erasmus+ în domeniul educației școlare 2021-1-RO01-KA120-SCH-000047215 și au reunit profesori metodiști, formatori și cadre didactice din instituțiile membre ale consorțiului. Dincolo de dimensiunea internațională, cele trei cursuri au avut o miză comună: transformarea experienței europene în soluții aplicabile în activitatea de formare și în sălile de clasă din județul Ilfov.

Inteligența artificială, între inovație, responsabilitate și incluziune

În perioada 29 iulie - 2 august 2026, la Peraia, în Grecia, Maria Bantaș, Simona Gabriela Luca și Elena-Luminița Sandu au participat la cursul „AI for Teacher Development: Educational Apps, Automating Workflows and Managing Learning Communities for Inclusion”. Programul a fost organizat de K.A.NE. – Koinoniki Anaptyksi Neon și a cuprins cinci zile de activități integrate, cu aproximativ șase ore de formare pe zi. Inteligența artificială a fost abordată nu doar ca instrument tehnologic, ci și ca temă pedagogică, etică și socială. Prima parte a cursului a fost dedicată înțelegerii modului în care funcționează inteligența artificială generativă, formulării cerințelor eficiente și colaborării dintre om și tehnologie. Participanții au analizat aspecte legate de protecția datelor, drepturile de autor, posibilele erori sau prejudecăți ale sistemelor automatizate, integritatea academică și necesitatea verificării critice a rezultatelor generate de inteligența artificială. În cadrul atelierelor practice au fost create planuri de lecție, activități diferențiate, teste, rubrici de evaluare, instrumente de feedback și resurse educaționale multimodale. O atenție specială a fost acordată accesibilității și adaptării materialelor pentru elevii cu niveluri diferite de pregătire, cu cerințe educaționale speciale sau provenind din medii lingvistice și culturale diverse.

Simona Gabriela LUCA, profesor metodist

O altă componentă importantă a vizat automatizarea responsabilă a activităților repetitive: organizarea resurselor, planificarea, documentarea, evaluarea formativă și comunicarea educațională. Mesajul central al cursului a fost clar: tehnologia poate sprijini activitatea profesorului, însă decizia pedagogică și responsabilitatea profesională trebuie să rămână întotdeauna în controlul omului. La final, fiecare participantă a realizat un prototip educațional bazat pe inteligență artificială, un portofoliu digital și un plan instituțional pentru utilizarea sigură, incluzivă și sustenabilă a noilor instrumente.

Metode variate pentru o educație centrată pe competențe

Tot la Peraia și în aceeași perioadă, 29 iulie - 2 august 2026, Aurelia Dumitrescu și Ionela Cristina Georgescu au urmat cursul „Varied Educational Approaches for Competence Development: A Modern Approach to Education through Digital Tools and Non-Formal Activities”, furnizat de aceeași organizație, K.A.NE. Dacă primul curs a privit spre viitorul digital al educației, cel de-al doilea a adus în prim-plan diversitatea metodelor de învățare. Programul a pornit de la educația centrată pe competențe și de la necesitatea formulării unor rezultate ale învățării clare, observabile și aplicabile în situații autentice. Participanțele au analizat modalități prin care activitățile pot fi adaptate la nevoile, motivația, experiențele și ritmul fiecărui elev. Principiile proiectării universale pentru învățare - Universal Design for Learning - au fost asociate cu instrumente digitale, activități interactive, resurse multimedia, chestionare, sondaje, evaluare formativă și feedback personalizat. Educația nonformală și experiențială a ocupat un loc central. Jocurile educaționale, activitățile de cunoaștere și consolidare a echipei, jocurile de rol, simulările, proiectele colaborative și

activitățile desfășurate în aer liber au fost analizate din perspectiva efectului lor asupra participării și dezvoltării competențelor. În cadrul cursului au fost experimentate stațiile de învățare, învățarea între colegi, gamificarea și provocările creative. Acestea au fost corelate cu metode de evaluare bazate pe rubrici, autoevaluare, evaluare între colegi și feedback constructiv. Produsele finale au inclus un prototip educațional care combină metode digitale și nonformale, un portofoliu de resurse și un plan pentru pilotarea și diseminarea noilor abordări în instituțiile de proveniență. Experiența are o relevanță specială pentru educația timpurie, având în vedere că Ionela Cristina Georgescu este profesor pentru învățământul preșcolar la Grădinița „Căsuța Copilăriei” din Buftea și membră a consorțiului Erasmus+.

La Córdoba, emoțiile au intrat în centrul managementului clasei

În perioada 27-31 iulie 2026, Maria Gridan și Roxana Gavrilă au participat, la Córdoba, în Spania, la cursul „Socio-Emotional Competencies for Innovative Classroom Management”, organizat de furnizorul european INDEPCIE SCA. Programul a pornit de la o realitate tot mai vizibilă în educația contemporană: managementul eficient al clasei nu înseamnă doar reguli și organizare, ci și înțelegerea emoțiilor, construirea relațiilor și crearea unui climat în care fiecare elev se simte în siguranță și valorizat. Prin sesiuni teoretice, studii de caz, activități colaborative și exerciții experiențiale, participanțele și-au dezvoltat competențele privind autocunoașterea, autoreglarea, empatia, ascultarea activă și comunicarea emoțională. Au fost analizate modalități prin care profesorii pot preveni conflictele, pot sprijini comportamentele pozitive și pot crește implicarea elevilor. Cursul a inclus strategii de management

inovator al clasei, practici restaurative, activități de învățare colaborativă și intervenții destinate îmbunătățirii incluziunii și stării de bine. Participanțele au proiectat situații și intervenții educaționale prin care competențele socio-emoționale pot fi integrate în activitatea curentă, nu tratate ca o temă separată.

Programul a urmărit, totodată, schimbul de bune practici și consolidarea dimensiunii europene a educației, prin compararea experiențelor profesionale și identificarea unor noi oportunități de cooperare internațională.

De la mobilitate la schimbare instituțională

Cele trei cursuri nu reprezintă experiențe izolate. Ele fac parte dintr-un proiect Erasmus+ care a susținut 62 de participări la mobilități internaționale, dintre care 36 de mobilități de tip job shadowing și 26 de participări la cursuri de formare. Proiectul a implicat zece organizații interne de trimitere și 16 organizații externe de primire din Turcia, Italia, Spania, Grecia și Malta. Valoarea mobilităților va fi măsurată mai ales prin ceea ce se întâmplă după întoarcerea participanților. Portofoliile digitale, prototipurile educaționale, scenariile de învățare, instrumentele de evaluare și planurile de acțiune realizate în timpul cursurilor urmează să fie adaptate și testate în contexte educaționale reale. Rezultatele vor putea fi valorificate prin ateliere metodice, cursuri de formare, demonstrații practice, biblioteci digitale de resurse, activități de consiliere și prezentări adresate cadrelor didactice. Experiențele și materialele pot fi promovate și prin intermediul platformelor instituționale, eTwinning și European School Education Platform. Astfel, traseul început la Peraia și Córdoba nu se încheie odată cu revenirea în țară. Adevărata destinație a acestor mobilități o reprezintă școala din Ilfov: o școală mai deschisă spre tehnologie, mai atentă la emoțiile elevilor, mai incluzivă și mai bine conectată la educația europeană. ■

